

Մի բանի ա-
միս առաջ,
երբ առա-
ջին անգամ
ծանոթացա **Հայաստա-**
նի արտօղութեախարհ-
րությունում ժիրող վի-
ճակին, ֆինանսական
ու տեխնիկական դժվա-
րություններին, արտա-
սահմանյան դատվիրա-
կությունների ընդուն-
ման ու սոլասարկման
հետ կառված խնդիրնե-
րին, դեռ այն ժամա-
նակ քվաց, թե դրանք
ժամանակավոր բնույթ
են կրում եւ ասիրիա-
նարաց կոստանան ի-
շենց լուծումը: Ամիս-
ներ անցան եւ նախ-
կին թերություններին
պվելացան նորերը, ո-
րոնք այլեւս չեն սահ-
մանափակվում սուկ
արտօղութեախարհրո-
ւթյունով, այլ ընդգր-
ուում են արտաքին հա-
րաբերությունների հետ
ունշվող բոլոր մակար-
ակի առյանները՝ սկ-
ած **Հայաստանի** նա-
սագահի առարաւից.
Երջացրած արտասահ-
մանում ու մեզ մոտ
տնկող դեսուանաւուն-

ԹԱԹԱՅՐԱՐ

վորը: Դեռ մեկ տարի առաջ Լեռն
Տեր-Պետրոսյանն ինքն էր ասում,
որ ներկա իշխանությունների ամե-
նալուրջ թերացողը եղել է արտա-
դին հաւաքեռությունների պուրը և
անհրաժեշտ է ըստափոյք կերպով
ակտիվացնել արտգործնախարարու-
թյան գործունեությունը, նոանդուն
կադ հաստատել մեզ համար շա-
հագրգություն ներկայացնող բոլոր
եւկրների. այդ բվում հատկապես
մեր հարեւանների Իրանի ու Թուր-
քիայի հետ, իսկ Աղրբեչանի հետ
կաղոված խնդիրները լուծել խա-
ղաղ ճանապարհով՝ բանակցու-
թյունների միջոցով: Ուրիշ ընդհա-
նութ խաղաղական զիծ հոչակլից
ժողովրդավարությունը:

Նախանշածի մի ճասն արդեն
դրականություն է դարձել. մյուս
ճասի անկատությունն ունի իր
օրինակիվ և սուբյեկտիվ դաշնառ-

այդպես է, աղա ժամանակը չէ՝
որդեսզի մենք ընդունենք, որ այ-
լուս անզոր ենք դիմագրավելու դի-
վանագիտական խաղերին ու գեր-
հզոր դեմոքրյունների շահադիտա-
կան ծրագրերի իրականացմանը։
Այս ժամանելունից թեևս հասկա-
նալի է Ժիրայր Լիլարիտյանի
այն միտքը, թե ուստի է ամենայն լր-
ջուրյամբ դնենք Հայաստանի ան-
վտանգության հարցը և որդես
մեկնակես ընդունենք հարեւան դե-
մոքրյունների հետ տնեցած խոդիր-
ները բանակցությունների միջոցով
ուժեղ ճանապարհը։ Ըստ նրա,
անի ու մեր հարեւաններից որեւէ
թեկին որդես «քենամի» չենք
ահամառում, որ նեանակում է, թե
ենք ներկայացնում որեւէ խուռա-
կազմակարգություն ունեցող դեմո-
քրյան շահերը, նաև չենք մասում ո-
րեւէ դաշինի մեջ և չենք սոլո-

կանության ընդհանուր դեկավարությունը, կնքում ՀՀ միջազգային դայնանագրերը եւ օշնենով նախատեսված դեղություն դրանք ներկայացնում Գերազույն խորհրդի վավերացմանը:

Բայց, ինչողես բոլոր բաղդավա-
կիցր երկրներում, այնողես էլ մեզ

բյուններն ու ոռուակի երկրի հետ
հարաբերություններում ինչողիսի՝
իիմնադրույթներ կան, աղա ոչ
միայն չղեսէ և մեղադրել վերեննե-
րին իրենց բույլ տված սխալների
համար, այլև օրենսդիրներին, որ
մինչեւ իիմա չեն «հասկացել»
այդ բաղաբականությունը:

• Պավոր Պարիսայած թագացի է այն հացըում, թե իրեն մեծ ճնշվածք կա օրենսդիր և զորդադիր մարտինների համագործակցության մեջ։ Անհամաձայնեցված գործողությունների ուստառով ոչ միայն զգացվում է օղերատիկ լրասվության դակաս, ոչ միայն հանճնաժողովը գնում է զեղութեալ ու իրադարձությունների հետեւից, այլև սկզբունքնեն բոյկոտում է արտզործնախարարության ներկայացրած օրենքների նախազգեցր, առանց հասկանալու, որ նույն քվառ վիճակում է նաև արտզործնախարարությունը։ Առաջին փոխարտզործնախարար Արման Կիրակոսյանի կարծիքով, այդ հանճնաժողովը մինչեւ օրս ծզճեց եւ խորհրդաւանին չներկայացրեց մի

**«ԱՐՀԱՄԱՐՎԱԾ» ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ,
ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵԿ
ԱՆՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾՈՒԸ
ԿԱՄ ՍԻՆԱԼԱԵՐ, որոնք կրկնելու իրավունք չունեան**

Ները: Դրանք էլ առնչվում են մեր եւկրոյդ հարցի հետ, թե ո՞վ է մշակում արտաքին բաղաբականությունը: Այս հարցում մենք որոշեցինք դիմել իրազեկ նարդկանց: Զրուցինք նախագահի աշխատակազմի, Գերազույն խորհրդի և արտզործ նախարարության տասնյակից ավելի աշխատակիցների ու դաշտների հետ, նախադես ողաճանապուրվելով շիրաղարակել նրանց անոնները, բացառությամբ բարձրասիճան դաշտունյաների: Խիստ զբաղվածության և անընդհատ գործուղումների դաշտառով չկարդացանք գրուցել արտզործնախարար Բաժիկի Հովհաննիայանի հետ, թե ինչ վերջինս սկզբունքուն դաշտասականություն հայտնեց հետապուր համարեց: Այս է այսուհետու առաջարկությունը:

Ծղատախսանելու իրավունքը
երադահեկով դարձն Ղազինյա-
ին, այնուամենայինիվ նույնի, որ
անուվի նկատմամբ նման թերա-
պակաս ու երբեմն նեղացկոս վե-
արեւունքը ոչնչով չի արդարաց-
ում, անգամ խիստ գրադադար-
ում:

Նախագահի խորհրդական Ժի-
այր Լիովարդյանն այն միտքն է
այսնում, թե «մեր երկիրը արտա-
հն բաղաբականության մեջ ընտ-
ել է միակ ճշմարիտ ուղին»: Պար-
ևներ, թե ո՞ւն է դա: Այդ ուղին ա-
յսին անցնում է տարաբնույթ, եր-
եմն դետական այրեթի իրաւ հա-

ասող հայտարարությունների, ըստ
առում և նրա նկատմամբ ժամ
ու ժամ փոփոխվող որու դիմո-
ւունների եւկրիմի բաղաբանու-
յան ազդեցության տակ: Անումու-
ա կասկածների տեղին է տախի և
եր առջև դնում հաճախ շա-
րարկվող այն հացը, թե առեւն
ոչակված խաղաղության և քա-
ղաքացիության բաղաբանու-
յունն արդյուն բող չէ՝ մեր և
դուսների համար և եթե իրու դա

սում, որ դրսից որեւէ ուժ զա ե
ոյաւողանի մեզ, հետեւաբար մե
հարցելով դիմք է լուծենին մեր ուժե
ռով։ Ուշադրություն դարձեթ, սա
ասում է հանրապետության նախա
կահի քաղաքական գծով խորհր
դակավոր։

Մրճ. Լիդարիսյանի կարծիքով
եթե մենք դաշնակից ենք հարեւան-
ութեալ ղետորյան, բայց ըստ Եռ-
քյան գործիք ենք մի այլ զերկու-
ղետորյան ծեռին, առա մենք
դաշնակից հարեւանը մեզ կդիմէ-
իրեւ թշնամի: Այսինքն, եթե մենք
մանենք մեծ ղետորյանների խաղե-
րի մեջ, առա հարեւան երկրները
մեր մեջ վտանգ կտևսնեն: Այսեպ-
է առաջարկվում է հայտնի, դաս-
մական ժառակետից մեզ համար բն-
ուորյուն շրոնած աւրերակը նվա-
զեցնել վտանգը և նորմալ հար-
քերորյուններ հաստատել հարեւան-
ների հետ:

Արտաին բաղաբականության
երկրորդ մեկնակեսն առնչվում է
մեր ժողովրդի և նեխսական մակա-
դակի բարձրացնան խնդրին: Պետք
է փորձենք ստեղծել այսպիսի ց-
ցանային և նեխսական կառույցներ,
որոնք կարող են բերել հավաքա-
կան ցցանային անվտանգության

մեկնակեմին: Դրանով հարցը լի փակվի. բայց հավաքական անվանանության զաղափարը կունենա դրական նշանակություն: Մյուս կողմից, դրև. Կոտահյանի կամքի կարող ենք ընտել ուզգականացված դիտուրյուն ստեղծելու ճանապարհը, մեր հարցերը լուծելով գինված միջոցներով, որն իրական չէ. բայց որի փոխարեն մենք դիմեմ է անդայման ունենանք դաշտանության համար բոլոր անհրաժեշտ միջոցները: Այս վերջին միտքն էլ, քեզ ասկամ է, սակայն իրականում դրանից այն պոռմ չի ամսնամ:

Սա է մեր մշակված քաղաքա-
կանությունը, որի հետ ըստ Եուրյան
համամիտ էին նաև մեր մյուս
դրույթակիցները, համարելով, որ ի-
նենք իշխանացնում են նախազա-
րի հոչակած քաղաքականությունը:
Հիշեցնենք, որ ըստ հանրապետու-
թյան նախազարի մասին օրենքի,
Լեռն Տեր-Պետրոսյանը Հայաստա-
նը ներկայացնում է միջազգային
առարկերություններում և ինքն է
արականացնում արտամին քաղաքա-

Առև Մանուշարյանի խումբը ե
ազգային անվտանգության վարչու-
թյան աշխատակիցները։ Վերջին-
նական ավելացավ նև մեկը նա-
խագահի խորհրդական Նիկո-
Սահկալյանը, որն ըստ մեզ հա-
սած տեղեկությունների կզբաղվի
արտաքին ստատեզիական հարցե-
րով։

Այսդիմով, նախազահի արտա-
ին հաւաքերությունների վերաբ-
երալ ընդունած այս կամ այն որ-
ումը դեմք է հիմնված լինի նո-
ված բոլոր օղակներից եկող լրա-
տվարյան վրա: Գուցե իրականուած
այդին է կա, բայց արտգործնա-
խաւարության եւ Գերազույն
խորհրդի աշխատակիցների վկայու-
թյուններն այլ բան են ասում:
Նախազահ-խորհրդականներ-ար-
տգործնախաւարություն-Գերազույն
խորհուրդ կատր աշխատում է ոչ
հստակ և նկատելի խափանումնե-
րով: Այսեղ ներքին դայլքար է
զնում, թե ով կազդի նախազահի
վրա: Երազեկ մարդկանց դնդում-
ներով, մինչեւ օրս այդ դայլքարում
հայրանակել են Ժիրայր Լիլարի-
սյանն ու Առն Մանուչարյանը:
Թեեւ վերջինս էլ սեր համազոր-
ծակցության մեջ է փոխարտգործ-
նախարար Գեորգի, Ղազինյանի
հետ:

Ի՞նչ են անում մյուս օդակները. օրինակ՝ Գերազույն խորհրդի արտաքին հարաբերությունների հանձնաժողովը. այն համադաշտախան օրենքներ է նախադաշտաստմ ու վավերացնում, իրականացնում վերահսկողության ֆունկցիաներ. Թե ինչքանով է հանձնաժողովն օգտակար աշխատանք տանում, դա եւելում է եւ ընդունված օրենքների ըվից (ընդամենը 4. ընդունում բոլորի նախազգեցերն եւ ներկայացրել է արտզործնախարարությունը), եւ արտաքին բաղաքականության մեջ նրա անդամների ունեցած դերից: Պատճառը թերեւս անձնաժողովի նախազահ Դավիթ Վարդանյանի ու նրա Տեղակալի ընդդիմության շարեւցում ականախազահական աշխատանքի ծավալումն է: Բայց դա էլ այսքան եական չէ, որովհետեւ երես անձնաժողովի նախազահն ինըն մանուկում հարց տալիս, թե որոնք Հայաստանի արտաքին բաղաքանության իիմնական ուսուու-

շարժ կարելուազույն միջազգային
դայսմանազրերի վավերացման
հարցն այն դերիում, երբ հայտնի
էր, որ Լեռն Տեր-Պետրոսյանը
դատարասվում է դրանք հանձնել
ՄԱԿ-ի զվարկությանը Բուս-
րու Ղալիին: Պարզվում է, որ ար-
տաֆին քաղաքականությունը դատ-
նում է ոչ միայն արտաֆին, այլև
ներքին խաղերի առարկա: Այս
խնդրին ավելի նոտիկից սփյալու
դեմքում առնչվում ենք նախազա-
իի աշխատակազմ-արտգործնախա-
րարություն կառի Ելեւէջներին:
Դրանք այնքան նույր են, այնովի-
սի անձնական երանգներ են սա-
ցել, որ որքան էլ փորձում ես կծի-
կը քանդել, չի սացվում:

Այսեղ զործում է արհամայան
երկրներին բնորու արտաքին գերա-
սեսչուրյունների մրցակցուրյունը:
Բայց եթե այդ մրցակցուրյունն
այնտեղ կրում է առողջ բնույթ, մեզ
մոտ՝ հիվանդագին: Անմիջապես
կիսվում են ազդեցուրյան ոլորտնե-
րը՝ նախագահի խորհրդականը
կազդի, թե արտզուրծնախարարը:
Այսեղից էլ՝ հակասուրյունները
եւ արտաքին ժաղաքականուրյան ո-
լորտում, եւ առօյա աշխատան-
ուում: Հիմնականում դժգոհում են
արտզուրծնախարարուրյան աշխա-
տակիցները, ասելով, թե շատ հա-
ճախ ոչ միայն չի զնահատվում ի-
րենց բրնձագան աշխատանքը, այ-
լև երբեմն կատարվում է հակա-
ռակ ընքացքը: Իրենց ներկայաց-
րած տեղեկատվուրյունը նախագա-
հին մատուցվում է որդես խորհր-
դականների պարագան կատարած
աշխատանք: Ակատում է զործել ան-
լիարժեքուրյան սկզբունքը, մարդիկ

իհասրավուն են:
Պր6. Լիոյարիցյանն, իհարկե,
մերժում է դրանք, ասելով, թե ան-
գամ իր կենտրոնում եղած եւկու
տարբեր կարծիքներն են ներկայաց-
վուն նախազահին, ուր մնաց թե
չներկայացվեն արտզուրծնախարա-
րուրյան զեկուցագրերը: Խսկ թե որ
կարծիքը կը նշունի նախազահը,
ուա արդեն նրա գործն է: Զուտ միջ-
զերատեսչական նշանակուրյուն ու-
նեցող այս հարցն ունի իր հիմնա-
կան դատճառը. մինչեւ օրս Հա-
յաստանում հստակեցված չէ, թե
ո՞ր ծառայուրյունն է ձևափորում
մեր արտաքին բաղադրականուրյունը,
երա հիմնական պարուածների

ու ցուցանիւները եւ ի՞նչ մեխս-
նիզմով է դա իրականացվում։ Ար-
տասահմանյան երկրներում կա տա-
րիներով մշակված հսակ մեխս-
նիզմ։ նախազահ, նրա համապա-
տասխան ժառայորյուն, որը մշա-
կում է ընդհանուր բաղաքական
մեկնակերը եւ ողղությունները, եւ
արտգործնախարարություն, որը դի-
վանագիտական հատուկ ձևերի մի-
ջոցով իրականացնում է այդ բա-
ղաքականությունը։ Իրականում
մեզ մոտ բացակայում է բաղաքա-
կան դեկապարման այդ հսակ մե-
խսնիզմը։

Նախագահի ստեղծած անվտանգության խորհուրդը, որի կազմում են գործադիր մարմինների ներկայացուցիչներ, նաև առաջորդնախարարը, ըստ էության բավարար եւ ուժուն օդակ չէ: Ուրիշն մեզ հայտնի է, այդ խորհրդում ոչինչ չի գրանցվում եւ ամեն ինչ արվում է բանակուր խոսակցությունների հիման վրա: Ծիւծ կիմներ ստեղծել նախագահական խորհուրդ, որը շարարական մի բանի անզան հավաքվեր եւ բնարկեր Հայաստանի ներքին եւ արտաքին քաղաքականության կարգության հարցերը: Այդ խորհրդի կազմում կընդգրկվեին գործադիր մարմինների դեկապարբերը, որոնք կբննարկեին կարենուազույն նշանակություն ունեցող հարցեր՝ ընդունելով համատեղ որոշում: Այս դեմքում որոշական իրազուրծումը գործադիր մարմինների կողմից եւ վերահսկումը Գերազույն խորհրդի կողմից կիմնի ավելի արդյունավետ: Դրա փոխարեն ընտրված է խորհրդականների ինստիտուտը, որը դատերազմական վիճակում գտնվող դեսուրյան համար բավականին մեծ ռուայութան:

Այսեղ անհսկում է նաև մի
այլ լուրջ խնդիր՝ դատախանա-
սկության հարցը: Խորհրդականնե-
րը կարող են հարյուրավոր խոր-
հուրդներ տալ, նախազահը կարող
է ճիշ չկողմնութեվի և կատա-
ված սխալների համար դատա-
խան տալ միայնակ: Այդ դեղինու
տուժում է ոչ միայն ինքը, այլև
դեմուրյունն ու ժողովուրդը: Ու-
ժեն, դեմք է արտաքին բաղադր-
կանությանը վերաբերող յուրաքան-
չյուր հարց անցնի լուրջ բննար-
կում, ընտրվի և կայացվի ընդհա-
նուր որոշում: Հենց այս մեխա-
նինզն էլ չի աշխատում: Ամեն
ինչ արգում է հանդատասից,
նախուն, օդում:

Եթե այդովիսի խորհուրդ լիներ,
որտեղ լուրջ քննարկման դրվեր Ղա-
րաբաղի հարցով Հռոմ զնալու խն-
դիրը, թե ո՞վ դեմք է զեա, ինչ-
դեմք ս դեմք է քածրացնի հարցը,
ո՞նչը դեմք է ստորագրի և ի՞նչը
աղա, աղա մենք իրաւահաջորդ սփոր
թաճակների մեջ՝ չեինք հայտնվի:
Արտզորդնախարարի խորհրդական
Քրիստիան Sbr-Ստեփանյանը հա-
լաւաշխացնում է, թե նման քննար-
գում եղել է: Ուժեմն ավելի վաս-
պայ հարցը քննարկողների համար:

Երականում մեզանում այդ
արցերը լուծվում են բանավոր
պարզով. երբեմն հեռախոսով, ոչ
տակ: Թվում է, թե մենք այնքան
ուժեղ դիվանագիտուրյուն ունենք,
որ կոլեզիալ բնարկումներն ավե-
լույթ են, բավարար են նաև «բան-
արժեք» խորհուրդներ:

Այնինչ, նախազահական կամ առավարական դատվիրակույուններ են մեկնում, հայտարարույուններ են արվում, որոնց մասին արտգործնախարարությունում տեղեանում են կամ վերջին դադին, ամ էլ - զանգվածային լրատվույան միջոցներից: Այս փաստերը ոյս կամ այն ձևով հաստատում են նաև երկու փոխարտգործնարարանները՝ Արման Կիրակոսյանը և Արման Նավասարդյանը: Վերինս իիհարկե կարծում է, որ նա զագահ-արտգործնախարար հարավակցությունը թեև միշտ չէ, որ ահեղանքում է, բայց դա զարգացման, կազմավորման ըջանի անկական հիվանդություն է: Ար-

ման Կիրակոսյանը համաձայնելով մեխանիզմների բացակայության հետ, ճշգրտում է տերմինները՝ ասելով, թե բաղաբանությունը դեմք է տարբերել դիվանագիտությունից և ընդունել այն փաստը, որ արտզործնախարարությունը գործադիր մարմին է եւ ընդամենը նոյասում է բաղաբանության մշակմանը, որից հետո ստանում նախազահի հանձնարարականները: Ամեն դեղուած, ըստ դրն. Կիրակոսյանի, այս ոլորտում առկա է գործողությունների համակարգման խոդառ բացակայությունը: Ոչ միայն բոլոր հարցերը չեն համաձայնեցվում արտզործնախարարության հետ, այլև շատ հաճախ անհատում են:

Նման պիհամածայնեցված բաղաքականության արդյունք են նաև վեցին դեմքները: Առզործնախարարությունը լարված աշխատանք է տանում, որդեսզի Իրանից հաջախանք եւ սացվում է իրանյան կողմի նախնական համաձայնությունը, քայլ հաջորդ օրը կատավարության նախագահը խփույն դիմում է հղում Թուրքիայի Վարչապետին՝ նույն խնդրաներով: Ու թե արդեն կա Դեմքրատիկ դրական դատասխանը, քայլ նաև մեզ հասկանալի դատասխանը: Նախագահի խորհրդական դրեն Լիդարիսյանը մեզ հանդում է, որ արկու կողմերն եւ տեղյակ են եղել ունենց դիմելու դահանջին (թե ու ու դիվանագետներ դա հերթում են), քայլ եւ այնուս, այդ դեմում ինչո՞ւ չեր Վարչապետը միաժամանակ դիմում նաև Իրանի աշխագահին: Իրան հետեւց նյութ Վիդումը, երբ բուրգական նեսչական ինքնարիտին չըսլատելեց Վայրէց կատարել Երևանում: Երբեցին ինչո՞ւ խորհրդավոր զնաւատականներ, ասկեց, որ բողոքի ուտա է ուղարկվել, իսկ հետո դարգվեց, որ այնուամենայնիվ, ենք ենք արժանացել այդ բողոքի ուտային խախտելով միջազգային դայմանախափուլածորյունը:

Սի այլ վառ օրինակ է նաև
ժուրիայում արտզործնախարար
Պաֆիկի Հովհաննեսյանի ոնեցած
լույրը ու նախազահական ցջա-
պակներում դրա նկատմամբ ոչ
ունեան որպեսան մերաւերմունք:

Երե Վահանում եւ արտօնութեաւարադին, առա ըստ Եուրյան սկզբնային հարցերում դեսք է հածայնություն լինի. իսկ երե

ան տարեսություններ, և այն է Թուրքիայի նման հարեւան երկրի արցում, առա այս դեղում է, որ նիշեածես են կոլեկտիվ բննար-ունները: Մեծ դժվարություն է դրյան նախարարի Թուրքիայում արդացվելիք ելույթի նախառյես ննարկելը: Կարվիին բոլոր ան-րածես ճշգրտմանները եւ հավա-որյուն տալուց հետո այն կտա-ար համադաշտամիան լիազորու-ություն: Զարմանազու հարկ էլ չկա, անզի Սովորի զինադադարի մա-

Են դայմանագի կնումը և դրա
ուս կաղված ողջ լրատվորյունը
ալիս են աղացոցելու, որ ան-
սմանայնեցված են զործում ոչ
ուայն նախազահի աշխատակազ-
ում, այլև դաշտանորյան նա-
արարությունը: Ետք դեսուրյան
ոխարտզորդնախարարը, նախա-
սի քացակայության դայմանե-
նում, տեղյակ չէ, թե ինչո՞իսի դայ-
մագիր է ստորագրվելու Սոշիում,
անոր չէ դրա նախազին, դա
սուս է այն մասին, որ հանրա-
նտուրյունում արտզորդնախարա-
րյունը դիմում է որդիս անվս-
տինի. կասկածելի օդակ և բո-
ր կարենու հարցերում ցըանց-
ում է: Այնին հենզ նախազահն

և շ. Հյուսուց հաջ առաջական
են է մայիսի 5-ին ստորագրել մի
ամսանազիր, որի համաձայն ար-
քիրն հարաբերությունների ոլոր-
ն առնչվող բոլոր գործողություն-
ը դեմք է արվեն Հայաստանի
բազուծնախարարության գիտու-
ամբ և մասնակցությամբ։ Փաս-
տն արհամարհիվուն է նաև նա-

խազակի հրամանագիրը: Պատշաճության նախարարի առաջին տեղակալ Վահան Շիրխանյանն այդ հարցին այլ կերպ մոտեցավ ասելով. թե այդ դայնանագիրը ունեցել է ուազմական և ոչ թե բաղադրական նշանակություն, ուստի արտզուրծնախարարությանը տեղակալ չի դահկվել: Բայց ըստ երեսի պայմանության նախարարությունուն դեռևս չգիտեն, որ միջազգային բառը վերաբերում է բոլոր տեսակի դայնանագերերին: Բացի այդ, արտզուրծնախարարությունն ունի հատուկ ուազմաբաղադրական բաժին, որը լիազորված է նաև նախակցելու նմանատիպ հարցերի:

A vertical strip of three black and white photographs showing a man in a suit and striped shirt in different poses. The top photo shows him from the chest up, looking upwards. The middle photo shows him from the waist up, looking slightly to his right. The bottom photo shows him from the waist up, looking down at something in his hands.

Ննարկմանն ու ընդունմանը: Ընդ-
անցաղիս առզործնախարարու-
թյունում շատերն են դնում անվա-
սակության հարցը: Դրանց կարծի-
ով, եթե չեն վսահում նախարա-
րին, բող փոխարիննեն Ժյուայց Լի-
լիտարիչյանի կամ մի այլ կենտրո-
նով եւ կամ փոխնեն նախարարին:
Առ բոլոր հարցերը կլուծվեն: Խնճը
դրցն: Լիլիտարիչյանն այլ կերպ է
ուժենում այս հարցին, նույնով, որ
արքեւ աղքատների օգտագործումը
անհրաժեշտ դայման է: Դրանք
իմք են ստեղծում նախազակի
իւս կողմնորուման համար, ան-
ամ եթե ներկայացված տարե-
ակները կրկնում են միմյանց կամ
դիվ հակադրվում: Բայց այստեղ
ոյլ կերպ է դրվում նաև հարցը:
Երանո՞վ է Հայաստանի արքործ-
ախարարը մասնակցում կամ ի-
նքեկ լինում տարվող բաղաբակա-
ռությանը: Պարզվում է, որ նա-
ույնդիս շատ որոշումների ըն-
ունմանը ծանրաբանում է ետին
մասարվով:

Ի՞նչ է առաջարկվում: Նախ, ախտազահի խորհրդականներից ուղիղ՝ Վահան Փափազյանը նշել այդ անհամակարգվածությունը. կարծում է, որ նախազահին այս է նև մեկ խորհրդական՝ արքին հարաբերությունների գծով. որ նույնության փոկություն-չէ: Եթե

խորհրդականներն իրենց իրենց
ծեռաբերում են կենտրոնացնում ողջ
տեղեկատվությունը և արդյունքում
կրկին անժեստով է դիվանագիտա-
կան անձնակազմը, առաջ դրա-
կան կողմը հաջիվ թէ շատ լինի:
Արտզործնախարարի խորհրդական
Քիւսիան Տեր-Ստեփանյանն ա-
սում է, թէ խորհրդականները երթե
իրենց նախարար չղեթ է զգան
Խոկ արտզործնախարարն այսօ-
չոնի ուժեղ և իրական ազդեցու-
թյուն: Համենայն նեղոյս, այդպես
են մասնում արտզործնախարարու-
թյունում, ասելով, թէ դիվանագետ
ների զնահատականները շատ լին-
են հետաքրքրում ունեն մեկին:

Մինչեւ օրս նշանակված երեք ավատարմատարները՝ Ալեքսանդր Արզումանյանը (ԱՍԴ), Արմեն Մարգարյանը (Մեծ Բրիտանիա) և Հակոբ Բայրությանը (Իրան) աստորներ դիմում դիմումներ չեն ըստ եռորդան տանում են դիմումներություններ ստեղծելու աշխատանքը: Բայց եթե Իրանի ու ԱՍԴ ընտրության հարցն ինչոր տեղ ատճառաբանված է, ապա անսկանալի է Մեծ Բրիտանիայի նշուրջումն այն դեմքում, եթ

մինչեւ օրս Եւրոպայի ամենահայտնակայտած զաղութեներից մնկում Ֆրանսիայում չկա ոչ միայն դեսպանատուն, այլև ներկայացուցչություն:

Իսկ Ռուսաստանում՝ Պարզ-
վում է, Ռուսաստան ավելի է շա-
հագրգությած մեզ մոտ դեսպան ո-
ղարկելու հարցում, բայ մենք։
Մինչեւ այսօր ոչ միայն Առուրվա-
յի հայկական ներկայացուցչու-
թյունը չեն կարողանում դարձնել
դեսպանատուն, այլև նշանակել
դեսպան։ Եւ դա այն բանից հետո,
երբ եղել է կառավարության ոռ-
ուում ներկայացուցչության բանա-
սր փոխանցել արտզուրծնախարա-
րտուրյանը։ Իսկ նախազահի հրա-
մանագիրը մինչեւ օրս ուշանում է։
Ինչո՞ւ։ Ապօն են, դրան։ Ֆելիքս
Մամիկոնյանը, որը ՀՀ ներկայա-
ցուցչի դաշտունում բավականին
փորձ է ճեռ քերել, արտզուրծնա-
խարարտուրյան փոխարեն ցանկա-
նում է դաշկանել կառավարությա-
նը, այն է նախարարի կարգավի-
ճակով։ Եր կողմից, Ֆելիքս Մամի-
կոնյանը մեզ տեղեկացրեց, որ կա-
ռավարության ոռուումը ընդունվել
է առանց իր կարծիքի հաւաքի առ-
նելու։ Իսկ ողջ խնդիրն այն է, որ
առայժմ ներկայացուցչությունը ի-
րականացնում է կառավարության
հետ կատը, դեսպանության դեմ-
ուում կառաջանան ոռուակի դժվա-
րություններ։ Ըստ դրան, Մամիկո-
նյանի, մինչեւ օրս խեն դաշտունա-
դիս ոչ ոք չի դիմել դեսպանատուն
բացելու խնդրաներ։ Ըստ եւելու-
թին նաև ցանկությունների վրա
է հիմնվում է Ռուսաստանի նկա-
նամաք ունեցած մեր բարձրականու-
թյունը, երեսն լուրջ, երեսն ան-
լուրջ, իր տեսք ինչ օկուն դիվա-
նագիտություն ունեն։ Իրականում
Ռուսաստանը հաւաքակելի է բոլոր
հետաքրօն ու անհնարին խայերը,
իսկ մեզ մնում է մի ժիշ հետաքր
իննել և օգտագործել զեր եղած
հնարավությունները։ Ռուսաստա-
նում Հայաստանի մի այլ արտաքին
գերատեսչություն ստեղծելու խնդիրն
առայժմ ուսումնա է։ Պետրոյինը,
որը հազվակազ կարողանում է ֆի-
նանսավորել իր արտզուրծնախարա-
րտուրյանը, դժվար քե կարողանա
իր սահմաններից դուրս նմանա-
կիություն մի գերատեսչություն դահել։
Եւ ըստ էության դրա կարիքն է
չկա.

Մյուս խնդիրը դեսողաններ նշանակելու հարցն է, որը ցատ է նննարկվում եւ նախարարության ներսում, եւ Գերագույն խորհրդում ու նրանից դուրս: Այսօր ցատերն են ուզու դեսողան լինել, անզամ դրված են որու դաշտանավորների ու նախազահին մոտ կանգնած դաշտոնյաների դեսողաններ նշանակելու սարքեալները: Բայց արդյոյն նրանք ապահովո՞ւմ են Յանհրածես սկզբոնները. իրազեկություն, դրոֆեսիոնալիզմ եւ բարձրացիական դիմուրություն: Հազիվ թի: Պրոֆեսիոնալիզմի ու իրազեկության բացակայությունը դայմանավորված է նաև դիվանագիտական դղրոցի բացակայությամբ. Բայց դա եւ չի ենքադրում այն, որ ինչորեւ մի ժամանակ արվեց Մօծ Քրիստոնիայում, անձնական նվիրվածությամբ կամ գիտական հոչագով դեսողաններ նշանակվեցին եւ մի առ ժամանակ հետո խկույն ունեցին: Այդ ձեզ շարդարցեց իրեն:

Փղսարտութեախարաց Արման
ապաստոյանը սխալների բիւր-
ումը համարում է բարդ հարց,
այս նույն է համարեն անկա-
տարյան հոչակման ցցանից հե-
տ նկատող աններելի դանդաղկո-
ուրյունը, դեռիշելի հետևից զնա-
ու միտումները, իսկ այժմ նաեւ
ախսածնոնուրյան բացակայու-
թունը: Մենք լավ չենք գիտակցում,
որ հաջողուրյան է հասնում այն
իւրաքանչյան գիտությունը, որը ցուցաբ-
ում է բարախական ակտիվություն:
Իրայց Լիդարիսյանը այդ սխալ-
ները բացարձում է գոյուրյուն ու-
ղեղող սկզբունքների և ՝ էջ 6

